Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VI. № 33 (540) | Неділя, 18 березня 1962 р. | Ціна 2 коп.

Молоді виборці!
Всі — на вибори!

Дружно віддамо свої голоси кандидатам блоку комуністів і безпартійних!

ЗБОРИ ВИБОРЦІВ КАЛІНІНСЬКОГО ВИБОРЧОГО ОКРУГУ МІСТА МОСКВИ

16 березня в Кремлівському Палаці з'їздів зібралося понад 6 тисяч виборців Калінінського виборчого округу, щоб зустрітися з кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР Першим секретарем ЦК КПРС, Головою Ради Міністрів Союзу РСР Микитою Сергійовичем Хрущовим.

Бурхливою овацією зустріли присутні появу в президії керівників Комуністичної партії і Радянського уряду.

Збори вступним словом відкрив секретар Калінінського районного комітету КПРС **В. Г. Ломоносов.**

На зборах виступили старший майстер заводу «Серп и Молот» **І. С. Кулагін**, головний лікар 48-ї лікарні **А. Г. Фоміна**, Герой Соціалістичної Праці лауреат Ленінської премії академік **О. Ю. Ішлинський**, машиніст електровоза локомотивного депо Москва—Сортувальна **А. М. Богомолов**, студентка Московського енергетичного інституту **Тамара Крупенникова.**

Всі промовці характеризували Микиту Сергійовича Хрущова як невтомного борця за щастя радянського народу, за збереження і зміцнення миру в усьому світі.

За дорученням залізничників депо Москва—Сортувальна, яке першим підняло два роки тому прапор славного руху за комуністичну працю, тов. Богомолов під бурхливі оплески вручив Микиті Сергійовичу значок ударника комуністичної праці.

Промовці, що виступали на зборах, закликали виборців одностайно віддати 18 березня свої голоси за кандидата могутнього блоку комуністів і безпартійних, вірного сина нашої партії і радянського народу товариша М. С. Хрущова, голосувати за найбільш гуманний і світлий лад на землі — за комунізм.

Зустрінутий бурхливими оплесками, на зборах виступив товариш **М. С. Хрущов.**

Промова товариша М. С. ХРУЩОВА

Дорогі товариші! З почуттям глибокої вдячності я дізнався про те, що трудящі Калінінського виборчого округу міста Москви знов, ось уже в котрий раз, висунули мене кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР.

Я хочу насамперед висловити свою сердечну подяку за це вам, а у вашій особі всім трудящим Калінінського виборчого округу і запевнити вас, що не пошкодую сил, щоб виправдати ваше високе довір'я.

Дозвольте також подякувати всім товаришам, які виступали тут і сказали багато добрих слів на мою адресу.

Кожний комуніст розцінює факт такого довір'я до себе, як велике довір'я і любов народу до Комуністичної партії Радянського Союзу, під керівництвом якої він працює і бореться за перемогу нашої справедливої справи — справи комунізму!

Трудящі в усьому світі віками мріяли побудувати на землі таке суспільство, в якому не буде гнобителів і пригноблених, де праця зробить життя людини гідним, забезпеченим, культурним. Комуністичне вчення стало прапором трудящих усього світу. З цим ученням вони зв'язують великі надії, свої життєві ідеали.

Наша країна першою стала на шлях соціалістичного і комуністичного будівництва. Тепер соціалізм уже не мрія, не віддалена принадна ідея. Він став реальністю, нашим життям. Не в майбутньому, а вже тепер соціалізм дає народам цілих країн, які стали на новий шлях розвитку суспільства, великі матеріальні й духовні блага.

Перемога соціалізму в СРСР означала не тільки нашу з вами перемогу, товариші! Це перемога марксистсько-ленінського вчення, перемога трудящих усіх країн світу, які завжди подавали і подають нам братерську підтримку.

Наша країна вступила тепер у нову смугу свого розвитку. На XXII з'їзді Комуністичної партії Радянського Союзу було прийнято Програму комуністичного будівництва, яку називають Комуністичним маніфестом сучасної епохи.

Якщо Комуністичний маніфест, написаний Марксом і Енгельсом проголошував, що привид комунізму бродить по Європі, то тепер цей «привид» перетворився в могутню силу — Радянський Союз та інші соціалістичні держави. Світова соціалістична система постійно зростає, збільшує свої сили, бурхливими темпами розвиває економіку, культуру і, образно кажучи, обросла такою зримою плоттю, що тільки сліпий не бачить, що комунізм міцно утвердився на землі, що за комунізмом майбутнє, за комунізмом — перемога! Тепер ті, хто міг собі дозволити не читати першого Комуністичного маніфесту, не брати його до уваги при оцінці світових сил, уважно вивчають нашу Програму, бо комуністи на ділі довели, — вони не кидають слів на вітер.

Мільйони трудящих в усьому світі, наші друзі і послідовники наукового комунізму захоплюються успіхами комуністичного будівництва, нашими грандіозними планами розвитку. І противники комунізму вже не дивляться на наше велике вчення, як на нездійсненні ідеї мрійників, бо комунізм став реальністю. Комунізм — це реальна загроза для сил реакції, для тих, хто хотів би залишити людське суспільство в застиглому стані, зберегти в капіталістичних країнах панування монополістичного капіталу, експлуатацію людини людиною. Ось чому їх страшить притягальна сила ідей комунізму.

Товариші! Вибори до Верховної Ради країни — найвищого органу влади в нашій державі — відбуваються кожні чотири роки.

Це свято народу, свято, яке стало хорошою традицією. Процент тих, що беруть участь у виборах, в нашій країні такий високий, якого не знає жодна капіталістична країна світу. Це й зрозуміло, бо народ обирає до органів влади своїх найкращих представників.

Пропагандисти та ідеологи буржуазного способу життя Сполучених Штатів Америки чваняться тим, що у них при виборах до конгресу балотуються два кандидати. Це вони підносять мало не як найвищий прояв демократії.

Які ж два кандидати балотуються там на виборах? Від яких партій ці кандидати? Від двох основних буржуазних партій — демократичної і республіканської. Але самі американці кажуть, що різниці між цими партіями практично ніякої нема. Обидві виражають інтереси експлуататорських класів. Тому під час виборів відбувається гризня між різними кандидатами, які представляють монополістів, фабрикантів, заводчиків, тобто ті класи, з пануванням яких радянський народ покінчив ще в 1917 році. Найголовніша різниця між республіканською і демократичною партіями США полягає в тому, що республіканська партія має своєю емблемою слона, а демократична партія — осла. Ви можете уявити собі, який небагатий вибір у американських виборців.

Мені сподобався виступ одного робітника під час цієї передвиборної кампанії. Він сказав: «Ми, радянські люди, — комуністи і безпартійні, — віддаємо свої голоси за одного, але справжнього представника народу. А це набагато краще, ніж у Сполучених Штатах Америки, де людям пропонують вибір між двома кандидатами, з яких один не кращий за другого, бо обидва вони нічого спільного не мають з народом».

Кандидати блоку комуністів і безпартійних, яких висунули до Верховної Ради мільйони трудящих, це робітники промислових підприємств і радгоспів, колгоспники, вчені, лікарі, вчителі, письменники, інженери, агрономи, представники збройних сил нашої країни, партійні і профспілкові працівники. Кожний з кандидатів у депутати працює на конкретній ділянці комуністичного будівництва і нерозривно зв'язаний з життям народу. Та інакше й бути не може, бо Ради депутатів трудящих — це органи справжнього народовладдя, до яких народ обирає своїх кращих синів і дочок, довіряючи їм усю повноту влади в країні.

Інша справа в Сполучених Штатах Америки та інших імперіалістичних країнах. Там у конгресі, в парламентах переважна більшість — це представники монополістичного капіталу. Правда, самі монополісти рідко погоджуються засідати в парламентах. Щоб краще обдурювати трудящих, вони висувають у парламенти найбільш відданих слуг монополістичного капіталу. А ці прислужники капіталу ще зліше гризуть, захищають інтереси своїх багатих хазяїв, бо їм за це й платять. Капіталісти вміють добре добирати своїх слуг і щедро платити їм за вірну службу.

Ми твердо і послідовно проводимо в життя вказівку великого Леніна про те, щоб продажний і прогнилий парламентаризм буржуазного суспільства було рішуче замінено «установами, в яких свобода слова і обговорення не вироджується в обман, бо парламентарії повинні самі працювати, самі виконувати свої закони, самі перевіряти те, що виходить в житті, самі відповідати безпосередньо перед своїми виборцями». (Ленін, Тв., т .25, стор. 383—384).

Коли В. І. Ленін висував у 1917 році це завдання, він спирався на досвід безсмертної Паризької комуни, знамениі роковини якої ми, як і трудящі всього світу, відзначатимемо в день виборів до Верховної Ради. Так що 18 березня у нас буде немовби подвійне свято.

Паризька комуна, за визначенням Маркса, була «працюючою корпорацією, яка в один і той же час і видає і виконує закони».

Такими «працюючими корпораціями» є Ради депутатів трудящих, роль яких ще більше зростає тепер, у період розгорнутого будівництва комунізму. Відомо, що Ради поєднують у собі риси державної і громадської організації. Вони дедалі більше виступають як громадські організації при широкій і найактивнішій участі мас трудящих в усій їх роботі.

Показником плодотворної діяльності Верховної Ради, яка складе свої повноваження з обранням нових депутатів, є той незаперечний факт, що за минулі чотири роки наша соціалістична Вітчизна досягла нових вершин у своєму розвитку. З цих вершин уже ясно видно обриси комунізму, до якого ми йдемо і неодмінно прийдемо, товариші!

Почесна й відповідальна справа бути обраним до Верховної Ради СРСР і представляти в ній його величність народ. Але, як кажуть, кому багато дано, з того багато й вимагатиметься.

Виступаючи перед трудящими, кандидати в депутати Верховної Ради чесно й одверто діляться своїми думками з виборцями. Ніхто з нас не обіцяє молочних рік у киселевих берегах, не займається проголошенням таких передвиборних лозунгів, перетворити які в життя було б неможливо.

Радянські люди добре знають стан справ у країні. Все життя нашої держави, від діяльності найвищих органів до низових осередків державного апарату і громадських організацій, відкрите й демократичне. Партія і держава завжди радяться з народом, разом з народом виробляють плани дальшого просування вперед, намічають шляхи виконання цих планів. Ось чому і сьогодні, товариші, мені хотілося б сказати, що наша перемога в комуністичному будівництві не прийде сама по собі, або, як говорили за старих часів, не впаде манною з неба.

Намічені партією плани комуністичного будівництва буде виконано тим успішніше, чим краще працюватиме кожна радянська людина, кожне промислове підприємство, колгосп, радгосп, кожний колектив трудящих. Якщо кожний з нас вважатиме своїм священним обов'язком вносити гідний вклад у здійснення намічених планів, ми швидше прийдемо до наміченої мети. У великій справі комуністичного будівництва немає тихих ділянок і незначних справ. Справа, що виконується навіть на найменшій ділянці будівництва комунізму, нерідко має вирішальне значення в усій нашій роботі.

Вибори до Верховної Ради СРСР проходять у нас на самому початку весни. Це така пора, коли і природа, і людина сповнюються нових сил, наливаються енергією. Давайте зустрінемо цю весну комуністичного будівництва побойовому, у всеозброєнні, як хороший хлібороб, який зустрічає весну, засіваючи поля добрим насінням.

Товариші! Попередні вибори до Верховної Ради СРСР, як ви пам'ятаєте, відбулися 16 березня 1958 року. Уже в той час ми йшли вперед широким кроком, прямуючи до мети, визначеної Леніним, — наздогнати і випередити по економічному розвитку найбільш розвинуті капіталістичні країни. Але за ці роки масштаби і темпи нашого просування вперед ще більше зросли.

Ось деякі статистичні дані, які багато про що говорять. Якщо середньорічний темп приросту промислової продукції в США становив за ці чотири роки 2,2 процента, то в Радянському Союзі — 10,1 процента. Виплавка сталі за цей же час у нас зросла на 19,6 мільйона тонн, або на 38 процентів, а в США скоротилась на 14,3 мільйона тонн, або на 14 процентів. Видобуток нафти в СРСР збільшився з 1957 року по 1961 рік на 67,7 мільйона тонн, або на 69 процентів, а в США він зріс тільки на 1 процент.

Чисельність робітників і службовців зросла у нас за минулі чотири роки на 12 мільйонів 900 тисяч чоловік, або на 24,2 процента. В Радянському Союзі давно вже немає безробіття. Кожна радянська людина користується правом на працю і одержує від суспільства оплату своєї праці відповідно до її кількості та якості. А в Сполучених Штатах Америки чисельність безробітних збільшилася за цей час на 1,9 мільйона чоловік і становить величезну п'ятимільйонну армію. Крім того, мільйони американців є частково безробітними.

У нас так омолодився склад населення Радянського Союзу, що тепер вже залишилось мало людей, які конкретно уявляють, що таке безробіття. Щоб розуміти безробітного, треба побути, як кажуть, в його шкурі, відчути всю безвихідність становища такої людини.

(Продовження на 2-й стор.).

У Центральному Комітеті ЛКСМ України

Центральний Комітет ЛКСМ України прийняв постанову про скликання чергового XIX з'їзду Ленінської Комуністичної Спілки Молоді України 22 березня 1962 року в м. Києві.

Промова товариша М. С. ХРУЩОВА

(Продовження).

Він приходить додому, його чекає сім'я: дружина й діти, а у нього немає ніякої надії дістати завтра роботу і полегшити їх тяжке становище. І це відбувається тоді, коли здорова людина хоче працювати і є над чим попрацювати, але для неї роботи немає, тому що в країні надвиробництво. Надвиробництво викликане не тим, що всі в країні ситі, одягнуті, а тим, що купівельна спроможність населення впала, що багато людей бідують і не можуть купувати навіть найбільш необхідне. Тому немає збуту для багатьох товарів. Це зачароване коло капіталізму, суть якого добре розкрили Маркс, Енгельс і Ленін.

Капіталісти не можуть відмовитись від таких порядків. Адже не можна умовити тигра перейти на харчування травою, не може він цього зробити, він м'ясоїдний. Не можна монополіста, капіталіста умовити, довести йому, що комунізм кращий, ніж капіталізм. Що це значить — умовити? Це значить умовити його відмовитись від своїх капіталів, щоб підприємства, про які він каже: «мої», стали власністю народу, і про них люди праці сказали: «наші».

Де ви знайдете такого капіталіста, який би добровільно відмовився від усіх своїх багатств?

Добитись того, щоб багатства перейшли в руки народу, здатний тільки робітничий клас, який, організувавшись у дружну сім'ю, візьме владу в свої руки. А для того, щоб успішно здійснити це, робітничому класові потрібна партія, яка зуміє організувати його і вести по правильному шляху. Такою партією, як показує досвід історії, є тільки Комуністична партія. Тільки тоді можлива перемога робітничого класу, і ця перемога буде, буде, буде!

Ніякими молитвами, ніякими подачками капіталістам від перемоги комунізму не відкупитись! Питання лише в часі.

Наша праця, будівництво комунізму в Радянському Союзі — це дріжджі для дозрівання. Знаєте, як буває у доброї хазяйки, яка пече млинці. Якщо дріжджі добрі, то опара неначе з музикою доходить. Успіхи соціалізму і комунізму у нас і в інших країнах прискорюють дозрівання умов для нових перемог соціалізму.

Діяльність нашої Комуністичної партії, братніх комуністичних партій, наше будівництво комунізму —це, якщо образно казати, свого роду дріжджі, які прискорюють нові перемоги комунізму.

Тут присутні журналісти з буржуазних країн. Вони, звичайно, зараз же напишуть, що Хрущов нібито закликає до світової революції, до світового комунізму і тому мирного співіснування не може бути і таке інше.

Пишіть, панове, що хочете! Адже ви хочете перемоги світового капіталізму. Так чому ви мене хочете позбавити такого ж права на пропаганду світового комунізму? Де ж рівні умови?

Порівнюючи дані, в яких, наче в дзеркалі, відбивається обличчя економіки нашої країни і найбільш розвинутої країни капіталістичного світу, проймаєшся гордістю за нашу соціалістичну систему. Вона дає змогу народові бурхливими темпами розвивати всі галузі народного господарства, невтримно йти вперед, до сяючих вершин комунізму.

Наша Програма урочисто проголошує, що вже на початок 1970 року ми випередимо Сполучені Штати Америки як по загальному обсягу промислового та сільськогосподарського виробництва, так і по виробництву продукції на душу населення, а на початок 1980 року залишимо теперішній рівень Америки далеко позаду. Ще недавно багато хто на Заході не вірив у те, що це є досяжним, і навіть посміювався з наших намірів. Але часи міняються, і тепер не тільки американські вчені та бізнесмени, але й сам президент Кеннеді визнає, що ми зростаємо швидше, ніж вони. Тепер вони сперечаються лише про строки, коли ми їх випередимо. Ну, що ж, нехай сперечаються. Життя покаже, хто мав рацію, — чекати цього лишилось уже не так довго.

Коли ми з вами прийняли семирічний план, на Заході знялося злобне виття: «Фантастичний план!», «Пропагандистський план!» Але ось минуло три роки, і що ж ми бачимо? Тільки понад завдання за ці три роки вироблено промислової продукції приблизно стільки, скільки дала вся радянська промисловість у 1937 році.

Товариші! Програма нашої партії проголошує, що комунізм буде в основному побудовано в Радянському Союзі за двадцять років. Сьогодні ми можемо подивитися, що вже зроблено героїчною працею радянського народу за той невеликий час, який минув після XXII з'їзду.

Тільки за чотири останніх місяці (листопад 1961 року — лютий 1962 року) промислової продукції в нашій країні вироблено майже вдвоє більше, ніж за всю першу п'ятирічку, або більше, ніж за весь 1950 рік.

За ці чотири місяці сталі, наприклад, виплавлено 24 мільйони тонн, тобто майже в шість раз більше, ніж за весь 1913 рік.

Нафти видобуто 58 мільйонів тонн, тобто майже в два рази більше, ніж видобувалось в СРСР перед початком Великої Вітчизняної війни за цілий рік.

Електроенергії за чотири місяці вироблено близько 122 мільярдів кіловатгодин, або в два з половиною рази більше, ніж за довоєнний 1940 рік, і більше, ніж за весь 1952 рік.

Ось якими велетенськими кроками йде радянський народ до комунізму!

У похвалу москвичам треба сказати, що вони вносять великий вклад у розвиток промисловості країни. Московська промисловість у цілому успішно виконує і перевиконує план. Трудящі Калінінського району теж достроково завершили виконання плану минулого року. Мені, як вашому кандидатові в депутати, приємно відзначити, що Калінінський район займає перше місце серед районів столиці і в соціалістичному змаганні за гідну зустріч XXII з'їзду партії завоював перехідний Червоний прапор. Успішно виконано план січня і лютого цього року. Дозвольте побажати вам таких же успіхів і в дальшій роботі.

Повинен, однак, сказати, що москвичі могли б дати ще більше продукції, коли б усі підприємства виконували план. На жаль, цього поки що немає. В минулому році 39 московських підприємств не виконали своїх виробничих планів. Ще гірше стояла справа в січні—лютому: план виробництва промислової продукції не виконали 75 московських заводів і фабрик. Дехто може подумати, що я, як ваш кандидат, обачливо адресую це не вам, своїм виборцям, а москвичам у цілому. Але по-секрету скажу, що це і вас стосується.

Давайте, товариші москвичі, наведемо порядок у своєму домі. Негоже нам йти до комунізму, розтягнувшись по дорозі, як іноді розтягується в дорозі колона погано натренованих людей — сильні йдуть попереду, а слабкі плентаються десь у хвості. Куди легше і веселіше крокувати по шляху до комунізму тісно згуртованою шеренгою!

Товариші! Серйозних успіхів досягнуто за ці роки і в галузі сільського господарства. Завдяки здійсненню ряду найважливіших заходів, таких, як підвищення закупочних цін на продукти сільського господарства, реорганізація МТС, в результаті чого колгоспи придбали потрібну їм техніку, завдяки самовідданій праці колгоспників і колгоспниць, робітників радгоспів, усіх трудівників сільського господарства виробництво сільськогосподарської продукції в країні значно збільшилося, зросло поголів'я худоби.

Я вже говорив недавно, що виробництво зерна, наприклад, у минулому році становило 8 мільярдів 380 мільйонів пудів, тобто збільшилося порівняно з 1953 роком на 66 процентів; виробництво м'яса в забійній вазі досягло 8 мільйонів 800 тисяч тонн, або збільшилося на 50 процентів; масла тваринного — 894 тисячі тонн, або на 80 процентів більше, ніж у 1953 році; молока — 62 мільйони 500 тисяч тонн, або на 71 процент більше, ніж у 1953 році.

За останні чотири роки державні закупки м'яса зросли на 45 процентів, молока — на 38 процентів. Усе це, звичайно, добре, однак досягнуті темпи розвитку сільського господарства нас не можуть тепер задовольняти.

Ми не можемо не враховувати, по-перше, того, що чисельність населення в СРСР за ці роки зросла на 15 мільйонів чоловік, а, по-друге, грошові прибутки населення зросли на 33 проценти. Виходить, що товарні ресурси м'яса і молока зросли лише трохи більше, ніж грошові прибутки населення.

Як ви знаєте, недавно відбувся Пленум Центрального Комітету партії. Думаю, що мені нема потреби докладно говорити вам про роботу Пленуму, бо матеріали цього Пленуму широко публікувались у пресі. Пленум грунтовно розглянув стан справ у галузі сільського господарства, намітив конкретні шляхи для того, щоб велика програма комуністичного будівництва була успішно виконана і в галузі сільськогосподарського виробництва. Але для цього всім нам треба буде як слід попрацювати.

Мені вже не раз доводилось говорити про вирішальне значення продуктивності праці, яка є мірилом прогресу і найважливішим джерелом зростання рівня життя народу. Як відомо, за 20-річний період загальний обсяг матеріального виробництва в нашій країні має збільшитися приблизно в 5 раз, тобто на 400 процентів. Тим часом число працівників зросте лише на 40 процентів.

За рахунок чого ж ми зможемо збільшити обсяг матеріального виробництва в 5 раз? Тільки за рахунок зростання продуктивності суспільної праці! Наші вчені, економісти зробили необхідні підрахунки і прийшли до висновку, що намічене зростання продуктивності праці в промисловості в 4—4,5 раза і в сільському господарстві — в 5—6 раз цілком реальне, бо воно забезпечується небаченим розвитком науки і техніки, значним підвищенням кваліфікації кадрів і раціональнішим використанням трудових ресурсів.

Розв'язання цього завдання полегшиться в зв'язку з корінною зміною ставлення радянських людей до праці. Праця все більше стає життєвою потребою кожної радянської людини. Це нове ставлення до праці вже наочно виявилося в масовому русі за створення бригад, цехів і підприємств комуністичної праці.

Товариші! Йдучи на нові вибори до Верховної Ради, Комуністична партія, її Центральний Комітет, Радянський уряд звітують перед народом про виконання планів і в галузі піднесення народного добробуту. За чотири роки національний доход країни зріс на 38 процентів, а в розрахунку на душу населення — на 29 процентів. За цей же період у Сполучених Штатах Америки національний доход зріс тільки на 9 процентів, а в розрахунку на душу населення лише на 2 проценти.

На основі зростання національного доходу збільшилися реальні доходи трудящих. За цей час було проведено впорядкування заробітної плати робітників і службовців в різних галузях народного господарства. Воно супроводилося підвищенням оплати праці робітників і службовців, особливо низькооплачуваних працівників. Тепер на нових умовах оплати праці працює вже понад 40 мільйонів робітників і службовців. До кінця семирічки мінімум заробітної плати буде підвищено до 50—60 карбованців на місяць, причому збільшиться розмір заробітної плати не тільки категорії низькооплачуваних, але й середньооплачуваних робітників і службовців.

Значно зросли за ці роки і доходи колгоспників.

Поряд із зростанням заробітної плати робітників і службовців та грошових прибутків колгоспників у великих розмірах збільшились прибутки населення за рахунок суспільних фондів. Загальна сума всіх виплат і пільг за рахунок держави — пенсії, допомога, стипендії, безплатне навчання, безплатне медичне обслуговування тощо — становила в 1961 році 26 мільярдів 400 мільйонів карбованців і була на 30 процентів вища, ніж у 1957 році.

Одним з найбільших соціальних заходів, здійснених за ці роки, було переведення робітників і службовців на семи- і шестигодинний робочий день. Тривалість робочого тижня в результаті цього зменшилась на 6 з половиною годин. Слід підкреслити, що заробітна плата робітників і службовців при цьому не тільки не зменшилась, але у значної частини їх зросла.

Великих успіхів досягнуто в збільшенні виробництва товарів народного споживання. Це відчувають усі радянські люди. Завдання тепер полягає в тому, щоб одночасно із збільшенням випуску товарів народного споживання добитися різкого поліпшення їх якості, розширення асортименту.

Рік у рік в нашій країні розширяється житлове будівництво. Тільки за минулі чотири роки в містах і робітничих селищах споруджено нові житлові будинки загальною площею 315 мільйонів квадратних метрів, або близько 9 мільйонів впорядкованих квартир. Це майже в два рази більше, ніж весь міський житловий фонд царської Росії в 1913 році. За цей же час колгоспники і сільська інтелігенція спорудили 2 мільйони 600 тисяч жилих будинків у сільських місцевостях. За останні п'ять років новосілля відсвяткували 50 мільйонів радянських людей — майже чверть усього населення!

Якщо взяти столицю нашої Батьківщини — Москву, то в ній за останні чотири роки збудовано нових квартир більше, ніж їх було перед революцією. Треба мати на увазі, що сучасні впорядковані квартири не йдуть ні в яке порівняння зі старим житлом, яке не мало елементарних вигод.

Такий величезний розмах житлового будівництва став можливим тільки завдяки тому, що партія та уряд приділяють житловому будівництву неослабну увагу і організують його на сучасній індустріальній основі.

Радянські люди відчувають велике задоволення видатними досягненнями в розвитку вітчизняної науки і техніки, радіють з дальшого піднесення культури в країні. Для цього у нас є всі підстави, товариші.

Наші вузи і технікуми, наприклад, за минулі чотири роки підготували 3 мільйони 300 тисяч спеціалістів вищої і середньої кваліфікації, тобто на 550 тисяч більше, ніж за попередні чотири роки.

Не можна без гордості говорити і про те, що чисельність учнів у загальноосвітніх школах СРСР збільшилася за цей час на 8,5 мільйона чоловік. Про те, що це означає, переконливо говорить той факт, що чисельність усіх учнів у загальноосвітніх школах дореволюційної Росії становила 9,7 мільйона чоловік. Виходить, що за минулі 4 роки ми прилучили до освіти майже стільки ж людей, скільки до Жовтневої революції вчилося в усій країні.

Вінцем творчих досягнень радянської науки і техніки були такі історичні завоювання, як запуск перших у світі штучних супутників Землі.

Коли тут виступав академік О. Ю. Ішлинський, я вже сказав, що сьогодні о 3 годині дня ми запустили ще один штучний супутник, і він тепер літає навколо Землі.

Ми запустили в космос першу штучну планету, створену генієм і працею людини, перші у світі космічні кораблі, на яких наші герої Ю. О. Гагарін і Г. С. Титов здійснили свої безсмертні польоти навколо Землі. Все це, як і багато інших великих досягнень, назавжди увійде у золотий фонд світової науки і техніки.

Славна і почесна праця народної радянської інтелігенції в житті нашого суспільства. І ми будемо робити все для того, щоб наука і техніка, соціалістична культура народу і далі розвивались такими ж бурхливими темпами, показуючи людству приклад того, на які подвиги здатний великий народ, що будує комунізм.

Розробляючи нову Програму, наша партія виходила з законів суспільного розвитку, відкритих Марксом, Енгельсом, Леніним. Марксисти-ленінці — великі революційні перетворювачі світу. Вони насамперед матеріалісти щодо свого світогляду і будують свою політику на основі глибокого розуміння корінних інтересів народних мас, економічних умов їх життя.

Маркс здійснив революційний переворот у науці, в розумінні всесвітньої історії, вказавши на той очевидний факт, що люди насамперед повинні їсти, пити, мати житло, що вони повинні працювати перше, ніж займатися політикою, філософією, релігією. Він показав, що капіталістичне суспільство не здатне створити умови забезпеченого життя для народних мас, що величезна більшість людства в умовах панування експлуататорів неминуче приречена на підневільну працю і жалюгідне існування.

Марксистське вчення озброїло міжнародний робітничий клас правильним розумінням перспектив розвитку суспільства, вказало вірний шлях до соціалізму, комунізму — найсправедливішого суспільного ладу. Маркс, Енгельс, Ленін вперше показали, що тільки при соціалізмі шляхом планової організації всього виробництва можливо збільшувати продуктивні сили суспільства і створювані ними продукти до таких розмірів, які дадуть змогу людям забезпечувати їх розумні потреби в постійно зростаючих розмірах. І побудувати таке суспільство може тільки вільний народ — справжній творець історії.

Вірна заповітам В. І. Леніна, наша партія бачить смисл усієї своєї діяльності в тому, щоб перетворити в життя його великі ідеї — побудову комуністичного суспільства, забезпечення міцного і справедливого миру, повне задоволення всіх матеріальних і духовних потреб народу.

Цій благородній меті підпорядковані викладені в нашій Програмі конкретні плани створення матеріально-технічної бази комунізму, розвитку промисловості і сільського господарства, науки і культури, щоб на цій основі забезпечити в Радянському Союзі найвищий життєвий рівень народу порівняно з будь-якою країною капіталізму.

Приємно і радісно відзначити, що радянський народ з палким схваленням сприйняв грандіозну Програму ленінської партії, в якій марксистсько-ленінське вчення набрало свого дальшого творчого розвитку. Не гаючи часу, весь народ взявся за її практичне здійснення, щоб наблизити велику перемогу комунізму. Це є ще одним переконливим підтвердженням того, що справа партії і справа народу невіддільні.

Дорогі товариші! Наші досягнення в господарському і культурному будівництві оцінити неважко: кількість і якість вироблюваної продукції, корпуси новобудов, рівень народного добробуту, культури й освіти — все це виявляється в строгій мові цифр. Важче, очевидно, знайти мірило, з допомогою якого можна було б так само наочно точно виразити те, чого досягнуто в міжнародних справах. Але й тут є свої безперечні показники.

Головне завоювання нашої зовнішньої політики, — і радянські люди м

(Продовження на 3-й стор.).

Промова товариша М. С. ХРУЩОВА

(Продовження).

жуть пишатися ним так само, як успішним виконанням народногосподарських планів, — це мир, який супроводить розгорнуте будівництво комуністичного суспільства в нашій країні.

Правда, обстановка в світі лишається складною і напруженою. Агресивні кола імперіалістичних держав, із страху перед успіхами соціалістичних країн, не відмовились від думки пустити в хід зброю. Але далеко позаду лишились ті часи, коли вони могли невтримно чинити сваволю в міжнародних справах. Тепер імперіалісти змушені діяти з оглядкою. Вони вже не є монополістами ядерної зброї та інших видів сучасної зброї. Радянський Союз має все це в достатній кількості, причому ми маємо кращі засоби доставки ядерної зброї— потужні міжконтинентальні ракети. В наш час треба бути божевільним, щоб розв'язати війну проти країн соціалізму. Піти на такий крок значило б для імперіалістів вчинити самогубство, тому що ми маємо достатні засоби, щоб знищити будь-якого агресора. Імперіалісти змушені зважати на могутність соціалістичного табору, на миролюбні сили в усьому світі.

Радянський Союз, усі миролюбні народи наполегливо добиваються зміцнення миру, розв'язання кардинальних міжнародних проблем. Ці проблеми, і насамперед питання про укладення німецького мирного договору, проблема загального і повного роззброєння, питання про ліквідацію колоніалізму в усіх його формах і проявах, стоять в центрі уваги народів.

Важлива, можна сказати, пануюча висота, яка має бути взята на шляху до міцного миру, — це укладення німецького мирного договору і розв'язання на цій основі питання про Західний Берлін.

Позиція Радянського Союзу, Німецької Демократичної Республіки, інших соціалістичних держав, які добиваються нормалізації становища в Центральній Європі, гранично ясна. Ми виходимо з того становища, яке фактично склалося після розгрому гітлерівської Німеччини, з наявності двох суверенних німецьких держав і кордонів, встановлених після війни.

Ми добре розуміємо і активно підтримуємо боротьбу, яку веде наш союзник — Німецька Демократична Республіка за зміцнення своїх міжнародних позицій, за утвердження свого суверенітету. Можна з задоволенням сказати, що в ході цієї напруженої боротьби вже досягнуто серйозних успіхів. Тепер багато політичних діячів західних держав змушені все більше зважати на той історичний факт, що існують дві німецькі держави, одна з яких розвивається і розвиватиметься по соціалістичному шляху.

Особливо велике значення для утвердження суверенітету Німецької Демократичної Республіки мали захисні заходи на кордонах із Західним Берліном, проведені урядом НДР в серпні минулого року. Це було здійснення урядом НДР його суверенних прав по охороні безпеки своїх кордонів. Біля Бранденбурзьких воріт робітники і селяни соціалістичної Німеччини ще раз показали західнонімецьким реваншистам і мілітаристам, західноберлінським провокаторам, що шлях на схід для них закритий назавжди. Це було серйозне досягнення, завдяки якому Радянський Союз, Німецька Демократична Республіка, всі країни соціалізму могли продовжувати боротьбу за мирний договір з ще міцніших позицій.

Ви знаєте, що Радянський уряд заявив, що він не додержується якихось фатальних строків укладення німецького мирного договору. Радянський уряд заявив про це для того, щоб створити кращі умови для обміну думками і переговорів у німецькому питанні. Ми б хотіли розв'язати питання, успадковані від другої світової війни, укласти німецький мирний договір, перетворити на цій основі Західний Берлін у вільне демілітаризоване місто, ліквідувавши там окупаційний режим. Ми хочемо досягти цього разом з усіма країнами, які воювали проти гітлерівської Німеччини. Це було б великим вкладом у загальну справу боротьби народів за розрядку міжнародної напруженості і забезпечення миру в усьому світі. Таке врегулювання зв'язало б руки і ноги західнонімецьким мілітаристам, що жадають реваншу, і допомогло б у певній мірі відновити дух співробітництва між колишніми союзниками по минулій війні.

Ось чому Радянський уряд не шкодує часу і праці, щоб переконати західні держави взяти участь у німецькому мирному врегулюванні. Але треба сказати з усією певністю, що серйозно помиляються ті, хто сподівається без кінця затягувати розв'язання цього важливого питання. Воно повинно бути розв'язане і воно буде розв'язане.

Вже досить довгий час між Радянським Союзом і США підтримуються контакти в питаннях, що стосуються німецького мирного договору. Не можна сказати, що американські представники і немовби незримо присутні при цих контактах союзники США по НАТО займають тверезу позицію.

Не хотілося б вдаватися в подробиці обміну думками, який відбувається, оскільки він ще не завершений. Скажу лише, що з нашими партнерами, як видно, мало й пуд солі з'їсти, щоб знайти спільну мову. Розмови з ними мають приблизно такий вигляд.

Ми кажемо: якщо ви не хочете укладати німецький мирний договір разом з нами, що було б найкращим розв'язанням, то Радянський Союз й інші держави будуть змушені підписати мирний договір з НДР.

Наші співрозмовники відповідають: почекайте, ми згодні шукати разом з вами розв'язання питань, які повинні бути врегульовані при укладенні німецького мирного договору, хоча й не будемо його прямими учасниками. Коли погоджене розв'язання цих питань буде знайдено, ви, тобто Радянський Союз, підпишете мирний договір з НДР і відобразите в ньому досягнуту між нами домовленість.

Що ж, як кажуть, в крайньому разі з таким підходом можна було б погодитися. Але як тільки починається розмова по суті, поле зору наших партнерів надзвичайно звужується. Замість комплексу питань, що виникають при мирному врегулюванні, про які добре відомо і серед яких слід назвати визнання та поважання суверенних прав НДР, наші партнери бачать тільки питання про доступ у Західний Берлін. Ось уже, справді, за деревами не бачити лісу.

В актив зовнішньополітичної діяльності Радянського уряду ми можемо з цілковитою підставою занести той факт, що протягом останніх років Радянський Союз не випускав з рук ініціативи в шуканні розв'язання проблеми роззброєння. Звичайно, до роззброєння веде нелегкий шлях. Але якщо ідея роззброєння оволоділа умами сотень і сотень мільйонів людей, то в цьому насамперед заслуга нашої країни, яка два з половиною роки тому висунула програму загального й повного роззброєння і відтоді енергійно відстоює цю програму.

Страхітлива руйнівна сила сучасних ядерних засобів, можливість їх доставки в першу-ліпшу точку земної кулі є сьогодні такими переконливими аргументами, що розум людини не може не вимагати якнайшвидшого розв'язання проблеми роззброєння.

Чи можлива домовленість по роззброєнню? Так, можлива. Позиція Радянського Союзу добре відома світовій громадськості: ми за загальне і повне роззброєння під найсуворішим міжнародним контролем.

Але, очевидно, ті, хто визначає політику західних держав, і насамперед США, ті, від кого залежить досягнення угоди про роззброєння, не усвідомили всієї небезпечності гонки озброєнь, не усвідомили, який характер мала б війна в сучасних умовах. В двох світових війнах Сполучені Штати Америки разом із своїми союзниками виходили переможцями. Але США зазнали при цьому мінімальних втрат. Американська промисловість неймовірно розросталась на воєнних замовленнях, а монополії одержували нечувані прибутки. Очевидно, і тепер американські монополісти не відмовилися від перспективи наживатися на новій війні. Це не дає їм можливості правильно розуміти ту фатальну роль, яку вони відіграють.

Слід сказати, що населення США за останнє століття не зазнавало тягот війни на своїй території, і тому американці в своїй масі ще погано усвідомлюють, що станеться, коли вибухне війна, і яке страшне лихо вона принесе всім народам, у тому числі й американському народові.

Давно минули ті часи, коли США могли вважати себе неуразливими у війні, захищеними від театрів воєнних дій на інших континентах величезними просторами океану. В сучасних умовах вони так само уразливі, як і всі інші країни земної кулі.

Тепер становище ще більше змінюється. Наші вчені та інженери створили нову міжконтинентальну ракету, яку вони назвали глобальною; ця ракета неуразлива для протиракетної зброї.

Вояччина США хотіла відгородитися якимось бар'єром від удару-відповіді з боку Радянського Союзу. Для цього вона створила систему радарних та інших установок з таким розрахунком, щоб спробувати перехопити в польоті ракети, що йтимуть приблизно через Північний полюс, тобто по найкоротшій лінії. Нові глобальні ракети можуть літати навколо земної кулі в будь-якому напрямі і завдавати удару по будь-якій заданій цілі. Про точність розрахунків говорить приклад польотів космічних кораблів «Восток-1» і «Восток-2».

Так що величезні капітали, вкладені Сполученими Штатами Америки в створення системи локаторів та інших засобів попередження, не дали користі. Все це тепер втратило своє значення, бо ракети можуть прилітати на територію США зовсім не з того напряму, на якому розташовані ці установки.

Мабуть, не випадково американський літак-розвідник «У-2» Пауерса летів з Пакистану на Свердловськ, щоб подивитись цей район, гадаючи, що там знаходяться бази наших міжконтинентальних ракет. За їх розрахунками, це найкоротша лінія для обстрілу території США міжконтинентальними ракетами. Але навіть якщо допустити, що американські військові були праві в своїх розрахунках, то тепер їх розрахунки нікуди не годяться. Ми можемо запускати ракети не через північний полюс, а в зворотному напрямі. Як кажуть в народі — ти його чекаєш у двері, а він до тебе лізе у вікно.

Глобальні ракети... можуть прилітати з боку океанів чи інших напрямів, де неможливо встановити якісь засоби попередження. Та при наявності глобальної ракети засоби попередження взагалі втратили своє значення.

Глобальні ракети не можна вчасно виявити, щоб підготувати якісь заходи проти цих ракет. Та й взагалі кошти, затрачені в США на створення протиракетних систем, — це марно витрачені гроші, як правильно сказав міністр оборони США Макнамара, бо вони не виправдують свого призначення. Це не я кажу, так Макнамара сказав.

Тому найрозумніший засіб відвернення війни — це роззброєння. Немає розумнішої політики, як зрозуміти інтереси народів, пройнятися свідомістю, що угода про роззброєння необхідна і її треба підписати.

Повторюю, найбільш реальне відвернення масового знищення людей у вогні ядерної війни — це угода про роззброєння, про припинення гонки озброєнь і знищення величезних запасів уже створеної зброї. Радянський Союз докладав і докладатиме всіх сил, щоб добитися цього. Тепер, як ніколи, у відносинах між країнами треба виявляти реалістичний підхід, щоб не допустити катастрофи, яку може принести термоядерна війна.

Біда полягає в тому, товариші, що в капіталістичному світі вважають так: хто багатий, той і розумний, хто бідний, той і дурний. А монополісти Сполучених Штатів Америки справді багаті, сильні, тому вони не звикли розмовляти з ким-небудь на рівній нозі. Вони звикли одних вбивати, інших підкупати, і в капіталістичному світі вважалось: що сказали монополісти Америки — це закон. Але ось з'явився Радянський Союз, з'явилися соціалістичні країни, які проводять свою незалежну політику. А монополісти хочуть мислити старими поняттями: мовляв, Радянський Союз — це все та ж личакова Росія, ми її 16 років після Жовтневої революції не визнавали.

Але ми свої личаки давно в музей здали. Наші космічні кораблі першими проникли в космічний простір. Це вже не личакова Росія, а Росія XX століття! Це соціалістична держава з передовою наукою і технікою!

Американські монополісти не хочуть цього зрозуміти. Вони кажуть: ми всесильні, ми показали це у минулій війні! Можна сказати таким панам: голубчики, в минулій війні США зазнали порівняно невеликих втрат у живій силі.

Американські імперіалісти завжди старались відкупатися грошима, капіталом. Тепер зрозумійте, панове, — я звертаюся до тих, хто визначає політику США, — в сучасних умовах вже немає ніякої різниці між містом, розташованим на кордоні з країною, з якою хочеш воювати, і містом, що знаходиться на другому краю країни. Для міжконтинентальних ракет віддаль не має значення: куди людина їх пошле, туди вони точно і влучать.

До чого я це кажу? Ми добре розуміємо, яку небезпеку для людства являє собою гонка озброєнь, і тому ми кажемо керівникам західних країн— давайте роззброюватись! Багато американських діячів цього ще не розуміють. Для досягнення домовленості про роззброєння нам доведеться проявити чимале терпіння. Таке терпіння, як ви знаєте, у нас є, нерви у нас міцні, ми позмагаємося з ким завгодно в міцності нервів.

Але найголовніше, товариші, — це ваша праця, праця всього радянського народу. Тут виступали і говорили: ось, мовляв, який Хрущов! Товариші, ні Хрущов, ні Іванов, ні хто-небудь інший нічого не могли б зробити, коли б за ними не стояли такі люди, як ви, не стояв такий народ, який ми всі з вами представляємо!

В Женеві приступив до роботи Комітет 18-ти держав по роззброєнню, але він став вже не Комітетом 18-ти, а 17-ти держав. Ми б хотіли сподіватися, що на відміну від усіх комітетів, комісій та підкомісій по роззброєнню, які створювались раніш, робота цього Комітету увінчається успіхом. Радянський уряд докладе всіх сил, щоб Комітет по роззброєнню добився успіху в своїй роботі.

Не можна, однак, обминути такої обставини, яка серйозно затьмарює перспективи переговорів у Женеві. Напередодні скликання Комітету 18-ти президент США оголосив, що він прийняв рішення провести серію ядерних випробувань в атмосфері. Ось який акомпанемент придумав американський уряд для переговорів про роззброєння! Всюди в світі рішення президента США було сприйняте як тяжкий удар по Комітету 18-ти, як новий вияв агресивного зовнішньополітичного курсу.

Тепер американські політичні діячі і преса відкинули геть усі слова про шкідливість ядерних випробувань, про радіоактивні осади, які підривають здоров'я людей. Зовсім недавно західна пропаганда не шкодувала слів, засуджуючи випробування ядерної зброї, а сьогодні всі ці доводи забуто, і газети західних країн дружно затягнули іншу пісню — ядерні випробування, мовляв, необхідні для оборони США та їх союзників.

Центральний Комітет нашої партії, Радянський уряд несуть відповідальність перед радянським народом за гарантування безпеки нашої Батьківщини, і ми безустанно дбаємо про те, щоб оборонна могутність нашої соціалістичної держави була на належному рівні. Кожному зрозуміло, що коли Сполучені Штати проведуть нову серію експериментальних вибухів в атмосфері, а вони вже проводять підземні вибухи, то Радянський Союз буде змушений відповісти на це проведенням своїх випробувань. Тому уряд США, провівши випробування ядерної зброї, не доб'ється воєнних переваг. Але одного він справді доб'ється — він почне новий етап гонки озброєнь і тим самим викличе осуд народів, які хочуть, щоб Радянський Союз і Сполучені Штати змагалися на мирному поприщі, а не у виробництві все страшнішої зброї знищення.

Ми жалкуємо, що уряд США визнав можливим прийняти рішення про відновлення ядерних випробувань. Він взяв на себе серйозну відповідальність перед народами світу. Але я хочу запевнити вас, товариші, що це рішення уряду Сполучених Штатів не ослабить, а, навпаки, умножить наші зусилля в боротьбі за роззброєння, включаючи й заборону випробувань ядерної зброї.

Радянський уряд запропонував добру основу для угоди про заборону випробувань ядерної зброї. Ми запропонували використати для контролю національні засоби виявлення ядерних вибухів, які вже тепер мають держави. Представники західних держав кажуть, що національні засоби нібито недостатні для забезпечення контролю за забороною випробувань ядерної зброї. Але ж це суперечить загальновідомим фактам. Ядерні вибухи, проведені в США, реєструвалися в Радянському Союзі, а вибухи, проведені в Радянському Союзі, як можна судити з повідомлень атомної комісії США, фіксувались американськими національними засобами контролю.

Отже, про які таємні випробування ядерної зброї може йти мова, коли кожний вибух фактично перебуває під контролем не тільки СРСР і США, але й інших держав, у тому числі й нейтральних, багато з яких теж мають апаратуру для виявлення ядерних вибухів. А нам хочуть нав'язати так звану міжнародну систему контролю, яка б розташувалась на нашій території і під виглядом контролю займалась шпигунством, воєнною розвідкою. На це ми ніколи не підемо.

Президент США і прем'єр-міністр Великобританії в одній із своїх спільних заяв визнали достатність національних засобів контролю за припиненням ядерних випробувань в атмосфері, але запевняють, ніби таємні випробування ядерної зброї можна проводити під землею.

Відкрию вам, товариші, один секрет. Ми знали, що наука дає змогу виявляти національними засобами контролю ядерні вибухи під землею. Підземні ядерні вибухи, проведені, наприклад, у США, фіксувалися радянськими вченими і вченими інших країн. І ми вирішили довести, що, коли представники західних держав твердять про неможливість виявлення підземних вибухів, вони говорять неправду.

Ми використали відомий народний прийом, щоб перевірити, як деякі симулюють глухоту. Ця перевірка іноді полягає ось у чому: кажуть людині: «Іване, дай мені!». Він удає, що не чує. А коли йому кажуть: «Іване, на, візьми!», то він це добре чує.

(Закінчення на 4-й стор.).

Промова товариша М. С. ХРУЩОВА

(Закінчення).

Так ось і ми вирішили застосувати цей народний спосіб, і це нам вдалося.

Недавно в Радянському Союзі було проведено ядерний вибух під землею, хоч раніше ми не проводили таких вибухів. І що ж? Трохи не того самого дня комісія США по атомній енергії оголосила, що США виявили проведення в Радянському Союзі підземного ядерного вибуху. Виходить, що ті, хто доводив неможливість реєстрації підземних вибухів, хто наполягав на тому, що заборона підземних ядерних випробувань обов'язково повинна бути поставлена під міжнародний контроль, виходили не з інтересів найшвидшого досягнення домовленості.

Це ще раз показує, що заборона випробувань ядерної зброї упирається не в розробку системи контролю, а в небажання західних держав піти на угоду про заборону ядерних випробувань.

Товариші! Ми прагнемо розв'язати проблему роззброєння, тому що добре розуміємо, яким важким тягарем лягають на плечі народів величезні витрати на озброєння, до яких страшних наслідків може призвести гонка озброєнь. З якою радістю зітхнули б народи, коли кошти, які затрачуються нині на виробництво руйнівної зброї, будуть спрямовані на підвищення матеріального добробуту людей, на розвиток науки, культури, на мирне будівництво! Але монополісти давно вже перетворили виробництво знарядь винищення людей у засіб збагачення, наживи. Вони не приховують свого страху перед «загрозою миру», перед роззброєнням.

У США монополісти якнайбільше поширюють «теорії» про те, що досягнення угоди про роззброєння може викликати хаос в економічному і фінансовому житті країни, що роззброєння завдасть непоправного удару американській економіці. Ідеологи імперіалізму серйозно доводять, що виробництво зброї, призначеної для масового винищення людей, вигідне самим трудящим, бо дає їм роботу, можливість годувати свої сім'ї. Вони намагаються переконати людей, що коли припинити виробництво зброї, то з'являться нові мільйони безробітних, які не зможуть знайти застосування своїх сил у мирних галузях промисловості. Це страхітливий обман мас. Заради одержання прибутків монополісти хочуть закріпити таке становище, щоб джерелом існування багатьох мільйонів робітників була праця, спрямована на виробництво знарядь масового винищення людей, руйнування мирних міст і селищ. Це говорить про те, що капіталізм заплутався в нерозв'язаних суперечностях і зжив себе як суспільна система.

Радянський Союз щиро прагне до досягнення угоди про роззброєння, наполегливо бореться за неї. Нам глибоко чужа людиноненависницька ідеологія імперіалізму, тому що комунізм утверджує на землі Мир, Працю, Свободу, Рівність, Братерство і Щастя всіх народів.

Нашу боротьбу за роззброєння ідеологи імперіалізму зображають як якісь тактичні хитрощі, заявляючи, що угода про роззброєння вигідна лише Радянському Союзові, соціалістичним країнам і завдасть шкоди США та їх союзникам. В економічному змаганні двох соціальних систем СРСР буде, мовляв, ще повніше використовувати всі можливості для розвитку своєї економіки, якщо він переключить на мирні галузі ті засоби, які тепер ідуть на воєнні цілі.

Кажучи так, ідеологи імперіалізму, очевидно, не замислюються над тим, що таке визнання є суворим вироком імперіалізмові, дряхліючому капіталістичному ладові, який примушує народні маси розтрачувати сили і величезні матеріальні засоби не на благо розвитку людства, а на шкоду йому. Комунізм несе народам радість творчої праці і світлі перспективи мирного розвитку.

Ми розглядаємо програму загального і повного роззброєння як наказ радянського народу, як наказ виборців керівникам партії і уряду. Можете бути впевнені, що ми не ослабимо боротьби за виконання цього наказу.

Радянський уряд доручив нашій делегації на Комітеті 18-ти енергійно добиватися домовленості про конкретні заходи в галузі роззброєння. Вчора міністр закордонних справ товариш Громико вніс від імені Радянського Союзу проект договору про загальне і повне роззброєння під суворим міжнародним контролем. Цей проект договору дає всі підстави для досягнення угоди в цьому питанні.

Але треба, товариші, тверезо оцінювати стан справ. Народні маси в капіталістичних країнах, таких, як США, Англія, Франція, Західна Німеччина та інші, очевидно, недосить усвідомили всю небезпеку гонки озброєння. В цих країнах ще порівняно невелике число людей включилося в рішучу боротьбу проти атомної смерті. Більшість людей, звичайно, не згодна з політикою гонки озброєнь, але вони ще недосить активно добиваються відмови від цієї політики. А дехто сподівається якось відкупитися, відсидітися або врятуватися в якихось сховищах, якими морочать їм голову Рокфеллер та інші представники монополістичного капіталу.

Від ядерної війни є тільки один порятунок — треба відвернути її. Треба, щоб народи піднялись в єдиному могутньому потоці і поставили вимогу про припинення гонки озброєнь. Народи повинні добиватися заміни тих діячів, які чинять опір роззброєнню, і висувати таких людей, які справді розуміють інтереси народу і готові проводити політику в інтересах народу, політику миру та міжнародного співробітництва. Ключ до миру — в активних діях народних мас.

Є люди, які або неправильно висвітлюють, або навмисно перекручують позицію Радянського Союзу в питаннях роззброєння. Вони твердять, що наші заклики до роззброєння шкідливі і навіть небезпечні, бо такі заклики завдають, мовляв, шкоди народам, які ведуть боротьбу за своє визволення від колоніального гніту, і тим народам, які вже завоювали політичну незалежність, але ще повністю не визволились від панування іноземного монополістичного капіталу. Цим народам, кажуть вони, треба не роззброюватись, а озброюватись, щоб справитися з небезпекою, яка їм загрожує з боку імперіалістів.

Ми вважали і вважаємо, що народи, які ще не визволилися від кайданів колоніалізму, можуть добитися свого визволення тільки в боротьбі, в тому числі й спираючись на зброю. А ті народи, які вже визволилися, можуть відстояти свою незалежність теж тільки в боротьбі, тільки озброївшись, щоб дати відсіч озброєним до зубів колонізаторам, імперіалістам. Більше того, ми не тільки говоримо про це, але й подаємо значну економічну допомогу, в тому числі допомогу зброєю тим державам, які звертаються до нас з просьбами про підтримку в боротьбі проти імперіалістів і колонізаторів, у боротьбі за зміцнення їх незалежності.

Коли ми закликаємо до роззброєння і ведемо боротьбу за це, ми маємо на увазі, що повинні роззброюватися всі держави і насамперед ті, які мають найбільш смертоносну зброю — ядерну зброю. Ми переконані, що загальне і повне роззброєння принесло б велику допомогу народам, які ведуть справедливу боротьбу проти колонізаторів та імперіалістів. Хіба не ясно, що одна з головних причин, чому імперіалісти не йдуть на роззброєння, полягає в тому, що вони не зможуть тоді тримати в покорі інші народи. Роззброєння пішло б на користь не душителям свободи народів, а самим народам, які ведуть справедливу боротьбу за своє визволення.

Ми радіємо з успіхів світового національно-визвольного руху, який змітає залишки колоніальної системи, підриває устої імперіалізму. Більш як півтора мільярда людей, що розірвали кайдани колоніальної неволі, десятки держав, які завоювали політичну незалежність, — цей підсумок національно-визвольної боротьби народів за післявоєнні роки справді потрясає уяву.

Ми не сумніваємося в тому, що скоро можна буде приплюсувати до цього й інші успіхи національно-визвольного руху. На порозі завоювання свободи і національної незалежності стоїть героїчний алжірський народ. Після семирічної кривавої війни французький уряд був змушений піти на офіціальні переговори про припинення вогню і про умови самовизначення Алжіру. Хотілося б сподіватися, що переговори, які тепер відбуваються, приведуть до задоволення справедливих сподівань народу Алжіру і до встановлення миру в цьому районі. Це була б велика перемога алжірського народу і водночас полегшення для самої Франції.

У вирішальну стадію вступив національно-визвольний рух і народів деяких інших колоніальних країн. Усе говорить про те, що сім'я незалежних країн поповниться ще не однією визволеною державою.

Важливим фактором, який зумовив великі завоювання національно-визвольного руху, було те, що цей рух міг спертися і спирається на могутність соціалістичної системи, що Радянський Союз та інші країни великого соціалістичного табору стали надійним щитом для народів, які борються за свою незалежність.

Історія довела, що в наш час народам не розбити остаточно кайданів колоніалізму без опори, яку дає їм табір соціалізму. В той же час боротьба пригноблених народів за свою незалежність посилює міжнародні позиції соціалізму. Взаємодія всіх революційних течій: соціалізму, національно-визвольного руху, класової боротьби світового пролетаріату, їх злиття в єдиний могутній потік, що розмиває основи імперіалізму, — все це робить можливим історичний процес оновлення світу на принципах свободи, демократії і соціалізму, свідками і учасниками якого ми є.

Однак, життя щохвилини нагадує, що боротьба колоніальних і залежних народів за свою національну свободу далеко не завершена. По той бік барикад у цій боротьбі стоїть сильний і досвідчений ворог, який зовсім не збирається здавати своїх позицій, іде на будь-які злочини для того, щоб придушити природний порив народів до свободи, а де вдасться, — то й відновити своє колишнє панування.

Португальські колонізатори намагаються потопити в крові національно-визвольний рух в Анголі, спалюють і руйнують міста й села цієї країни.

Все більш витонченими стають інтриги міжнародного імперіалізму в Конго.

А подивіться, як наїжились голландські колонізатори, коли уряд Індонезії поставив законну вимогу звільнити споконвічну індонезійську землю — Західний Іріан.

Протягом ряду років у всіх на очах відбувається втручання США у внутрішні справи Південного В'єтнаму. Не покладаючись уже на своїх ставлеників, американська вояччина сама вплуталася в неоголошену війну проти в'єтнамських патріотів, які виступають за мирне об'єднання Північного і Південного В'єтнаму.

Та чимало інших вогнищ напруженості і неспокою виникає в разультаті спроб імперіалістів стати поперек шляху народів, які борються за свою національну незалежність.

Американські імперіалісти на словах заявляють, що вони за створення незалежного Лаосу, який би проводив нейтральну політику. Але саме після того, як уряд Лаосу оголосив, що Лаос проводитиме нейтральну політику, уряд Сполучених Штатів Америки організував виступ реакційних сил, які розв'язали війну проти законного уряду Лаосу. Сполучені Штати Америки породили так званий уряд заколотників, озброїли реакційні сили і підтримують їх тепер.

Ми не сумніваємося в тому, що підступи імперіалістів приречені на провал. Народ Лаосу доб'ється перемоги і матиме уряд, який проводитиме політику в інтересах народу, а не в інтересах імперіалістів.

Імперіалісти вже неспроможні вершити долю народів. Народи всіх країн, незалежно від того, малі вони чи великі, мають право на самостійне існування, на вибір такого суспільного і соціального ладу, який вони побажають установити в своїй країні. Тому немає ніякого виправдання агресивній політиці, яку проводять США щодо Куби. Ненаситна зажерливість штовхає монополістів США на злочинні авантюри проти волелюбного народу Куби, на відкрите втручання у внутрішні справи Куби. Але як би не шаленіли імперіалісти, кубинський народ переможе, бо він відстоює свою свободу і незалежність. На його боці симпатії і підтримка всіх соціалістичних країн, усіх волелюбних народів. Радянський Союз подавав і подаватиме всемірну підтримку справедливій боротьбі Кубинської Республіки, кубинському народові.

Товариші! Радянський Союз проводив і далі проводитиме послідовну, активну і гнучку зовнішню політику, добиватиметься розв'язання назрілих міжнародних проблем, оберігатиме мирне життя народів, сприятиме розвиткові дружби і співробітництва між державами. Ця політика умножує славу і велич нашої Батьківщини!

Радянський Союз іде в єдиному строю з іншими соціалістичними країнами. Наша могутня зброя, наша сила — в дружбі і згуртованості соціалістичних країн. Це вірна запорука успішного просування вперед, одна з найважливіших умов збереження мирного життя на землі.

* * *

Товариші! 18 березня радянські люди прийдуть до виборчих урн, щоб проголосувати за кандидатів блоку комуністів і безпартійних. Можна не сумніватися в тому, що вибори виллються в нову демонстрацію нерозривної єдності партії і народу. У цій єдності — одне з могутніх джерел сили Радянського Союзу, джерело успіхів країни перемагаючого комунізму.

Можна не сумніватися в тому, що комуністи на цих виборах так само, як і в минулу виборчу кампанію, дружно проголосують як за партійних, так і за безпартійних кандидатів у депутати. А безпартійні теж дружно віддадуть свої голоси як за безпартійних, так і за комуністів.

На ці вибори народи Радянського Союзу йдуть єдиною сім'єю, добре розуміючи, що їхня сила — в братерській дружбі, що досягнуті успіхи в розвитку як країни в цілому, так і кожної республіки зокрема — результат спільних зусиль усієї багатонаціональної сім'ї народів Радянського Союзу.

Ми й далі повинні зміцнювати і всемірно оберігати братерську дружбу народів, свято пам'ятаючи, що ця дружба — одне з найбільших наших завоювань, могутнє джерело сили і непереможності нашої соціалістичної Батьківщини.

Комуністична партія Радянського Союзу бачить своє завдання в тому, щоб ще більше зміцнювати свої зв'язки з народом, виражати і проводити в життя його кровні інтереси, завжди бути бойовим авангардом радянського народу. Так було завжди, бо партія існує для народу і служить народові. Радянські люди бачать у Комуністичній партії свій бойовий, випробуваний авангард.

Хай живе наша велика Батьківщина — Союз Радянських Соціалістичних Республік!

Хай живе радянський народ — будівник комунізму!

За Мир, Працю, Свободу, Рівність, Братерство і Щастя!

Під прапором Леніна, під керівництвом ленінської партії — вперед, до перемоги комунізму!

(Промова товариша М. С. Хрущова не раз переривалась бурхливими, тривалими оплесками).

* * *

Мільйони радянських людей біля радіоприймачів і телевізорів з хвилюванням слухали і спостерігали зустріч виборців з своїм кандидатом у депутати найвищого органу державної влади нашої країни — Микитою Сергійовичем Хрущовим.

Ще один радянський штучний супутник—у космосі!

16 березня 1962 року в Радянському Союзі проведено черговий запуск штучного супутника Землі.

За попередніми розрахунками, супутник вийшов на орбіту з перигеєм 217 кілометрів і апогеєм 980 кілометрів. Період обертання супутника становить 96,35 хвилини. Кут нахилу площини орбіти супутника до площини екватора становить 49 градусів.

На борту супутника встановлено наукову апаратуру, радіотелеметричну систему і радіопередавач, що працює на частотах 20,003 і 90,018 мегагерц.

Спостереження за супутником і приймання телеметричних даних провадяться наземними пунктами командно - вимірювального комплексу, розташованими на території Радянського Союзу.

Проведений запуск штучного супутника Землі є продовженням здійснюваної програми дослідження верхніх шарів атмосфери і космічного простору, для виконання якої протягом 1962 року з різних космодромів Радянського Союзу буде проведено серію запусків штучних супутників Землі.

Про пуски супутників цієї серії буде опубліковано окремі повідомлення.

В результаті здійснення наміченої програми радянські вчені дістануть нові можливості дослідження фізики верхніх шарів атмосфери і космічного простору.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

ПИШІТЬ!

Адреса редакції: м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

ДЗВОНІТЬ!

Телефони редакції: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.

ЗАХОДЬТЕ!

Редакція працює з 10 години ранку до 6 години вечора. Ми завжди раді бачити вас, друзі, в себе!

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМУ, г. Кировоград.

БК 00100. Зам. № 1891. Т. 27.000.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова.